

ПОЛОХЛИВИЙ

Крутив він та вертів витіювато,
Але, хоч обережно, та навів:
“Какая глыба...” – вийшло винувато...
Чия цитата – ясно ж і без слів!

Це сказано було про Л. Толстого □
Із обережності він точно не згадав
(Щоб не підслухав хтось там із-за рогу),
Кому слова належать, промовчав...

Багато хто сьогодні обережний,
Постійно оглядаються кругом,
Клянуться ідолу беззастережно –
Де боляче, ще стьобне батогом.

Сміх розбирає – ти ж не Роксолона,
Яка із православ'я у іслам
Майнула, вислизнувши із аркану,
У комсомол колись вступав же сам!

Не сип цитатами, раз полохливий,
Сиди, мовчи в ганчірочку собі,
Як рильце у пушку, що ти цнотливий,
Лиш дурень стане вірити тобі.

Авжеж, в житті всього не передбачиш,

Не завжди видно здалеку біду,
Щоб і тебе пробачили – пробачиш,
Але з таким в розвідку не ідуть!

Дата написання вірша: 2021-01-14